

خبر

بحران مهاجران در مرز بلاروس لوکاشنکو لهستان را به «اخاذی» متهم کرد

● رئیس‌جمهوری بلاروس اقدامات اخیر دولت لهستان را در اعزام و استقرار تانک‌های ارتش در مرز با بلاروس و در پی افزایش بحران بین دو کشور محکوم و آن را «باج‌گیری و اخاذی» دانست. به گزارش ایسنا، الکساندر لوکاشنکو، رئیس‌جمهوری بلاروس در مصاحبه‌ای با مجله «دفاع ملی» روسیه گفت: من را بیخاشید اما نبرد با آوارگان و مهاجران آن هم با تانک‌های کلاس لئوپارد جایز است؟ ما از لحاظ نظامی به‌خوبی آگاه هستیم و می‌دانیم که امروز جنگ با این مردم فقیر در مرز لهستان با بلاروس و پیشروی ستون‌های تانک به چه معناست. بدیهی است که این یا نوعی آموزش است، یا اخاذی و تهدید. وی تاکید کرد: باید قبول کنید که در جهان امروز، دست‌بردن به اسلحه مساوی با مرگ یا خودکشی است. به‌خصوص اینجا، در قلب اروپا و حتی بیشتر در یک دریگری با بلاروس چنین اتفاقی می‌افتد. روسیه همیشه تمام جنگ‌ها را در این منطقه راه انداختید و همه‌چیز از اینجا شروع شد. از تاریخ عبرت نگرفتید؟ اواخر اکتبر سال جاری میلادی گزارش شد که مقام‌های لهستان قصد دارند تا دوهزار و ۵۰۰ سرباز را برای کمک به گارد مرزی و حفاظت از مرز در مقابل مهاجران «غیرقانونی» مستقر کنند. لهستان تصمیم گرفته تا تیب ۱۰ سواره نظام زرهی با تانک‌های لئوپارد را به شهر «بایلا پودلاسکا» در مرز با بلاروس

فرستد. همچنین تانک‌های آلمانی و آبرامز آمریکا نیز در رزمایشی در لیتوانی نزدیک مرزهای بلاروس حضور داشتند.

بحران مهاجرتی در مرز بلاروس با لئونی، لیتوانی و لهستان به این دلیل به وجود آمده که مهاجران «غیرقانونی» به دنبال عبور از این کشورها برای ورود به قلمروی اتحادیه اروپا هستند و این بحران در هشتم نوامبر سال جاری میلادی شدت گرفت، چندهزار مهاجر از طریق بلاروس به مرز لهستان نزدیک شدند و از ترک آنجا امتناع کردند. برخی از آنها تلاش کردند تا با شکستن موانع و سیم خاردارها به قلمروی لهستان وارد شوند.

در همین حال، نخست‌وزیر لهستان، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه را به دلیل مسئله بحران مهاجران در مرز بلاروس با لهستان مقصر دانست؛ او گفت که رهبر اقتدارگرای بلاروس که متحد نزدیک ولادیمیر پوتین است، بحران را تنظیم و هدایت می‌کند. کشورهای اتحادیه اروپا دولت مینسک را به دامن‌زدن عمدی به این بحران متهم کرده و خواستار وضع تحریم‌های بیشتر علیه بلاروس شدند. در مقابل رئیس‌جمهوری بلاروس نیز گفته که کشورهای غربی مقصر این رویدادها هستند چون کارهایشان باعث شده تا مردم از کشورهایی که درگیر جنگ‌هایی هستند که خود غربی ایجادشان کرده‌اند، فرار کنند.

ویدئوهای منتشرشده حاکی از این است که جمعیتی عظیمی از مردم در حصارمرزی بلاروس با لهستان چشم به راه و منتظر ایستاده‌اند. برخی از آنها سعی می‌کنند با استفاده از بریدن سیم‌خاردارهای مرز، بریدن شاخه درختان و با زور و اجبار از مرز رد شوند؛ درحالی‌که نگهبانان لهستانی آنها را با گاز اشک‌آور سرکوب می‌کنند.

وزیر خارجه امارات پس از ۱۰ سال به دمشق رفت

پایان انزوای دیپلماتیک اسد

سوریه و اعضای اتحادیه عرب باشد. منابع مطلع به روزنامه الوطن سوریه گفته‌اند میهمان اسد به او گفته سوریه در اجلاس آتی سران عرب حاضر خواهد بود.

پیش‌تر شاهزاده فیصل بن‌فرحان، وزیر خارجه عربستان سعودی نیز بر اهمیت راه‌حل سیاسی برای پایان‌دادن به بحران جنگ سوریه که امنیت مردم آن کشور را تضمین کند و از آنها دربرابر سازمان‌های تروریستی و شبه‌نظامیان فرقه‌ای گروه‌های یادهده با هرگونه راه‌حل عملی که منافع آنها را برآورده نکند، مخالفت می‌کند.

همچنین چندی پیش یکی از پایگاه‌های خبری لبنانی به نقل از منابع آگاه، از سفر قریب‌الوقوع اسد به یکی از کشورهای عرب حاشیه خلیج‌فارس خبر داده بود و برخی از تحلیلگران سیاسی می‌گویند که نخستین کشور عرب که اسد از آن دیدار خواهد کرد، عمان است.

حال سفر بن‌زاید به‌عنوان نخستین مقام عالی‌رتبه ابوظبی پس از ۱۰ سال، برای اسد نوید بازگشت به جمع سران است؛ هرچند پرایس به‌عنوان سخنگوی دولت بایدن می‌گوید «ما از گزارش‌ها درباره این اجتماع و پیامی که دارد، نگرانیم؛ دولت آمریکا از تلاش برای عادی‌سازی یا صلاحیت‌دادن مجدد به بشار اسد حمایت نمی‌کند». خلاف موضع تند دولت بایدن، دیوید لچ، کارشناس امور سوریه و استاد دانشگاه در آمریکا، تاکید می‌کند: شرکای کاخ سفید به بایدن تاکید کرده‌اند موضعی تازه در قبال سوریه اتخاذ کند و از روش‌های تخریبی و ادامه تحریم‌های گذشته دست بردارد و ظواهر امر حاکی از آن است که بایدن نیز این وجه تازه را کم‌وبیش پذیرفته است.

محمد خیرالعکام، از نمایندگان پارلمان سوریه، در گفت‌وگویی با روسیالیوم گفته است: آمریکا می‌خواهد بگوید مخالف این دیدارهاست اما به نظرم دراین‌خصوص صادقانه عمل نمی‌کند؛ چراکه ناچار به رساندن پیام‌هایی به سوریه است، زیرا متقاعد شده نمی‌تواند آنچه را به‌دنبال تغییرش تحویل دهند.

گذشته در گفت‌وگو با شبکه مصری «صدی البلد» گفت که بعضی از کشورهای عربی درحال بهبودی روابط با سوریه هستند؛ اما من شخصا به‌عنوان دبیر کل اتحادیه عرب، هیچ درخواست رسمی یا غیررسمی‌ای درباره شروع مراحل بازگشت دمشق به اتحادیه دریافت نکرده‌ام.

پس از این سخنان، وزیر خارجه امارات خواستار بازگشت سوریه به اتحادیه عرب و تکیه آن بر کرسی خود در اتحادیه عرب شد. او در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با سرگئی لاوروف، همتای روس خود در ابوظبی، گفت یکی از نقش‌های مهم برای بازگشت دمشق، بازگشت به اتحادیه عرب است و این امر مستلزم تلاش طرف سووری و همچنین تلاش همکاران در اتحادیه عرب است. به نظر می‌رسد سفر شیخ عبدالله بن‌زاید بخشی از راهبرد دولت امارات برای برقراری آشتی میان

جهان

تصویب قطع‌نامه تاریخی در نشست کمیته مرکزی حزب کمونیست چین

«شی» هم‌تراز «مانو»

اعضای ارشد حزب کمونیست چین در صدمین سالگرد تأسیس این حزب، قصد دارند امروز در قطع‌نامه‌ای کم‌سابقه، راه را برای رهبری مادام‌العمر «شی جینپینگ» رئیس‌جمهوری چین هموار کنند.

نشست چهارروزه کمیته مرکزی حزب کمونیست چین درحالی روز دوشنبه و پشت درهای بسته آغاز شده که از سال‌ها قبل شواهد حاکی از آن بود که «شی» قصد دارد ریاست‌جمهوری خود را که در سال ۲۰۲۲ سومین دوره آن آغاز می‌شود به رهبری مادام‌العمر تبدیل کند تا جایگشاها را به برنفوتزین و قدرتمندترین رهبر چین پس از «مانو تسه‌توگ» بنیان‌گذار حکومت کمونیستی این کشور ارتقا دهد. مانو از سال ۱۹۴۹ تا ۱۹۷۶ قدرت را در چین دست داشت.

نشست کمیته مرکزی حزب کمونیست که از آن به‌عنوان «پارلمان» حزب یاد می‌شود، اولین گردهمایی این نهاد در سال جاری است. این حزب در ماه جولای صدمین سالگرد پایه‌گذاری‌اش را جشن گرفته بود. نشست فعلی، ششمین نشست در دوره پنج‌ساله جدید محسوب می‌شود. قطع‌نامه مورد اشاره که قرار است امروز و در آخرین روز نشست چهارروزه کمیته مرکزی حزب کمونست چین مورد تصویب قرار گیرد، به‌عنوان سخنگوی دولت بایدن می‌گوید «ما از گزارش‌ها درباره این اجتماع و پیامی که دارد، نگرانیم؛ دولت آمریکا از تلاش برای عادی‌سازی یا صلاحیت‌دادن مجدد به بشار اسد حمایت نمی‌کند». خلاف موضع تند دولت بایدن، دیوید لچ، کارشناس امور سوریه و استاد دانشگاه در آمریکا، تاکید می‌کند: شوری دموکراتیک به یکن آن را متعلق می‌خود می‌داند و آمریکا از استققال آن حمایت می‌کند نیز در دستور کار این نشست قرار داشت. «یانگ جانوهی» استاد علوم سیاسی دانشگاه پکن به رویترز می‌گوید: «این قطع‌نامه حرکت دیگری از سوی شی برای تحکیم قدرت و ایجاد زمینه‌ای برای دوره سوم ریاست‌جمهوری و مادام‌العمرکردن آن است. این قطع‌نامه که متن آن هنوز منتشر نشده است، سومین قطع‌نامه حزب کمونیست متحد شده بود که دو مورد دیگر آن در دوران رهبری مانو تسه‌توگ و دنگ شیائوپینگ ارائه شد.

درحالی‌که مانو و دنگ، رهبران سابق چین از چنین قطع‌نامه‌هایی برای اعمال فشار بر کمونیست برای تصحیح گام‌های اشتباه گذشته و انتقاد از اعضایی که مسیر اشتباه را در پیش گرفته بودند، استفاده کردند، تحلیلگران انتظار دارند که این قطع‌نامه موفقیت‌های دوران ۹ساله ریاست‌جمهوری شی را تمجید کرده و تاکید کنند که او راه درستی برای حزب و کشور در پیش گرفته است. یکی از منتقدان حکومت شی که به‌طور ناشناس فعالیت می‌کند هم می‌گوید، این قطع‌نامه سراسر درباره ستایش و خودستایی شی از خودش خواهد بود. حزب کمونیست چین در دوره حیات صدساله خود تاکنون تنها دو قطع‌نامه در مورد تاریخ این کشور تصویب کرده است. اولین قطع‌نامه در سال ۱۹۴۵ و پیش از به‌قدرت‌رسیدن مانو تسه‌توگ به تصویب رسید. دومین قطع‌نامه نیز در سال ۱۹۸۱ و هم‌زمان با اصلاحات دنگ شیائوپینگ تصویب شد. رهبر

روزنه

بحران بیروت ومهاجران لبنانی

نزیهه سعید - تحلیلگر امور عرب

● جرج قرداحی، وزیر ارتباطات و ستاره تلویزیونی سابق لبنان، در پاسخ به پرسشی درباره جنگ به رهبری عربستان در یمن، در یکی از برنامه‌های شبکه الجزیره که در اوایل ماه آگوست پخش شد، گفت: «نظر من این است که این‌جنگ بیهوده باید متوقف شود و حوثی‌ها در یمن دارند، تنها از وطن خود دفاع می‌کنند». با وجود اینکه این برنامه پیش از آنکه قرداحی در ۱۰ سپتامبر به مقام وزارت برسد ضبط شده بود، اظهارات او، در کشورهای حوزه خلیج فارس موجی از خشم به راه انداخت. چهار کشور از شورای همکاری خلیج فارس، یعنی بحرین، کویت، عربستان سعودی و امارات متحده عربی، سفرای خود را از لبنان خارج کردند و از سفررای لبنانی خواستند کشورشان را ترک کند. عربستان نیز هرگونه واردات از لبنان را به حالت تعلیق درآورد.

لبنان هم کشورهای دیگر را به خویشترنداری فراخواند. اکنون در عین‌اینکه دولت بیروت در تلاش است وضعیت را بهبود ببخشد، مهاجران لبنانی ساکن و مشغول‌به‌کار در دیگر کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس از این تحولات نگران‌اند. به‌ویژه که کشورهای حوزه خلیج فارس، در بحبوحه بحران شدید اقتصادی که سراسر لبنان را فراگرفته است، برای آنها منبع حمایت از خانواده‌هایشان در کشور خودشان محسوب می‌شود.

اضطراب وتهدید

جولیا وردا، یک تبعه لبنانی در امارات مشغول به کار است، درباره نحوه تأثیر این بحران بر زندگی او می‌گوید، «من نگرانم که مسائل پیش‌آمده بر کار من تأثیر بگذارد. من از لبنان فرار کرده‌ام تا زندگی آرام و امنی داشته باشم و دولت [لبنان] به‌نوعی توانسته است مرا با مشکلات بی‌پایان و رفتارهای سنجیده خود دنبال کند». وردا ادامه داد: «دولت و پارلمان لبنان نماینده من نیستند. امارات فرصت‌ها و امنیت را برای من فراهم می‌کند این که هرگز در کشور خود نداشته‌ام». در چنین شرایطی، بدالخلاق عبدالله، استاد دانشگاه برجسته اماراتی، در توییتی نوشت که «جامعه لبنانی ساکن کشورهای عربی خلیج فارس که تخمین زده می‌شود به نیم‌میلیون نفر برسنه، نباید از «این اوضاع وخیم و بی‌سابقه در روابط کشورهای حاشیه خلیج فارس و لبنان»، احساس «ترس» کند.

جرج اسحاق، یک تبعه لبنان که برای یک شرکت عربستانی کار می‌کند، به امواج میدیا گفت: «من نگران وضعیت فعلی و آینده خود هستم، به‌ویژه که یکی از نمایندگان دولت لبنان بدون فکر صحبت و عمل می‌کند. بااین‌حال کاملاً مطمئن هستم که مقامات عربستان آگاه‌اند که مهاجران لبنانی در این اوضاع وخیم نقشی ندارند». یک تبعه لبنانی مقيم قطر که در حوزه رسانه مشغول به کار است و می‌خواست ناشناس بماند نیز بر این باور است: «احساسات ما در محدوده اضطراب تا خستگی و ناامیدی تا آندوه است. من نمی‌خواهم برای همیشه خارج از کشور بمانم، بلکه می‌خواهم آنجا زندگی کنم تا بتوانم صدایم را به گوش همه برسانم و از مرز و مودکالی‌که اکنون بیش از هر زمان دیگری به حمایت نیاز دارند، پشتیبانی کنم». او با انتقاد از شیوهای که لبنان برای مدیریت اوضاع کنونی اتخاذ کرده است و درعین‌حال تلویحا در دفاع از قرداحی، گفت: «مقامات لبنانی شایستگی جایگاه خود را ندارند. کشور ما توسط گروهی اداره می‌شود که به اربابان خود وابسته هستند و اگر یکی از آنها اشتباهی سر بزند، اربابش او را تنبیه می‌کند. از طرفی جرج قرداحی نظر خود را به‌عنوان یک شخصیت رسانه‌ای و نه یک وزیر بیان کرده است، حتی اگر آنچه گفته است، تعجب‌آور باشد، بخش زیادی از گفته‌هایش بیانگر حقیقتی است که هیچ‌کس نمی‌خواهد ببیند». ریما حمود، یک زن لبنانی مقيم بحرین نیز می‌گوید اظهارات وزیر لبنان نشان می‌دهد او «نه تجربه دارد، نه دیپلماسی و نه سیاست، چون او به واکنش دولت‌های خلیج فارس به سخنانش یا لبنانی‌هایی که اگر آنها در این شرایط به لبنان بازگردند، همراه با خانواده‌هایشان از سرگسی می‌میزند، فکر نکرد». حمود ادامه داد: «به وقایع اخیر لبنان که نگاه می‌کنم، آنها را تمرینی برای جنگ داخلی می‌بینم که بدترین جنگ در تاریخ این کشور خواهد بود و پس از آن برخاستن قنفوس از خاکستر دیگر ممکن نیست». حمود با اظهار تأسف گفت: «به‌عنوان یک لبنانی ساکن خلیج فارس، خود را در امنیت و جملاتی می‌بینم که نمی‌توانم در لبنان به آن دست پیدا کنم. مهم‌تر از همه، اکنون خود را منبع حمایت از خانواده‌ام در لبنان می‌دانم، چون قادر هستم برای آنها دارو بفرستم و شاید به‌زودی مجبور شوم برای خرید غذا برای آنها پول بفرستم». مهاجران لبنانی با ناراحتی از وضعیت خود صحبت می‌کنند؛ چراکه بحران اقتصادی داخلی آنها را وادار کرد است کشور خود را نه‌تنها به مقصد کشورهای خلیج فارس بلکه به اروپا و آمریکای شمالی ترک کند. میشل کسروانی، نویسنده لبنانی که در فرانسه زندگی می‌کند، معتقد است: «حاکمان و دولت لبنان، کشور و لبنانی‌ها را در داخل و خارج، در موقعیت بسیار شرم‌آور و تحقیرآمیزی قرار داده‌اند. داخل کشور انتقاد از دولت ممنوع است، اما اعضای دولت می‌توانند در راستای پیش‌برد منافع سیاسی خود به سایر کشورها توهین کنند». او ادامه داد: «بیشتر لبنانی‌ها کشورشان را ترک کرده‌اند چون زندگی در لبنان تحقیرآمیز است، اما دولتشان همچنان در کشورهای جدید محل اقامتشان هم موجب تحقیر آنها می‌شود.»